

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 8Csp/91/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120271360
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Filip Demo
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:6120271360.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Filipom Demom, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53255739, proti žalovanému v 1. rade: K. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX/XX, XXX XX X. pri R. a v 2. rade: J. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX X. pri R., obaja zastúpení: JUDr. Peter Vachan, advokát so sídlom Pavla Mudroňa 5, Žilina, IČO: 42350026, o zaplatenie sumy 7 062,06 eura, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v I. a v 2. rade sú povinní v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 7.062,06 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške
5% ročne zo sumy 4.626,21 eura od 23.03.2019 do 18.04.2019
5% ročne zo sumy 4.365,21 eura od 19.04.2019 do 17.05.2019
5% ročne zo sumy 4.104,21 eura od 18.05.2019 do 27.06.2019
5% ročne zo sumy 3.843,21 eura od 28.06.2019 do 17.07.2019
5% ročne zo sumy 3.582,21 eura od 18.07.2019 do 28.08.2019
5% ročne zo sumy 3.321,21 eura od 29.08.2019 do zaplatenia.

II. Žalobca má proti žalovaným v I. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca v konaní začatom 2.03.2020 požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaní sú povinní zaplatiť mu sumu 7 062,06 eura s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4.626,21 eura od 23.03.2019 do 18.04.2019, 5% ročne zo sumy 4.365,21 eura od 19.04.2019 do 17.05.2019, 5% ročne zo sumy 4.104,21 eura od 18.05.2019 do 27.06.2019, 5% ročne zo sumy 3.843,21 eura od 28.06.2019 do 17.07.2019, 5% ročne zo sumy 3.582,21 eura od 18.07.2019 do 28.08.2019 a 5% ročne zo sumy 3.321,21 eura od 29.08.2019 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 22.03.2019 medzi postupcom - Slovenská sporiteľňa, a. s., postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzavrel so žalovanými dňa 23.10.2013 Zmluvu č. 5048667528, na základe ktorej postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky a preto postupca dňa 23.01.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k 22.01.2018. Žalovaní po postúpení pohľadávky vykonali úhrady spolu vo výške 1 305,00 eur a dlh žalovaných je v súčasnosti vo výške 7 062,06 eura a pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3 321,21 eura, neuhradeného riadneho úroku vo výške 3 179,01 eura a neuhradeného úroku z omeškania vo výške 561,84 eura.

2. Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 15Up/625/2020 z 21.04.2020, proti ktorému podali žalovaní odpor, v ktorom namietali, že právny predchodca žalobcu neuviedol akým spôsobom overil bonitu klienta podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. a ak nekonal s odbornou starostlivosťou, nemá nárok požadovať jednorazové splatenie úveru. Takisto namietal, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke spojenej so zaplatením úveru, ktorý musí obsahovať zmluvný úrok a všetky poplatky

spojené s poskytnutím úveru, bez ohľadu na to, či tieto poplatky budú alebo nebudú zohľadnené pri výpočte RPMN. Namietali tiež, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 8,92 % ročne. Žalovaní tiež uviedli, že zmluva o úvere predstavuje formulárovú zmluvu a jednotlivé ustanovenia o poistení boli do nej vopred zakomponované bez možnosti odmietnutia poistenia. Taktiež namietal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu pre absenciu výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách spolu s doručenkou.

3. Žalobca sa replikou zo 17.09.2020 vyjadril nasledovne. Podľa názoru žalovaného, Zmluva o splátkovom úvere č. 5048667528 zo dňa 23.10.2013 (ďalej len „Zmluva“), uzatvorená medzi pôvodným veriteľom a žalovaným neobsahuje osobitné náležitosti zmluvy požadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy („ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Žalovaný uvádza, že v Zmluve je obsiahnutý nesprávny údaj podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko podľa výpočtu žalovaného je uvedená výška celkových nákladov spojených s úverom nesprávna. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať „ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,“ V zmysle čl. I bod 1 Zmluvy je obsiahnutá výška ročnej percentuálnej miery nákladov 18,44 % a celková čiastka spojená s úverom 14.791,56 EUR, čím bola splnená zákonná požiadavka podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje výška splátky sumu vo výške 123,14 EUR, pričom splatná je vždy k 15. dňu v kalendárnom mesiaci. Podľa čl. I bodu 1 Zmluvy predstavuje počet splátok 120. Podľa čl. I bod 6 Zmluvy úroky z poskytnutého úveru a poplatky za obdobie odo dňa uzatvorenia Zmluvy do dňa prvej splátky dohodnuté v základných podmienkach sú prvýkrát splatné v deň splatnosti prvej splátky, následne v periodicite a v termíne splátky. Podľa čl. III bod 1 Zmluvy žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami Zmluvy, ktorými sú VOP, úverové podmienky, sadzobník a podmienky určené zverejnením, súhlasí s nimi a zaväzuje s ich dodržiavať. Výpočet deklarovaný žalovaným prostredníctvom svojho právneho zástupcu považujeme za svojvoľný, nakoľko neakceptuje ustanovenia dohodnuté v Zmluve. Podľa bodu 5.5.3 Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a. s., pre poskytovanie Úverov a Povolných prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom (ďalej len „Úverové podmienky“): „Výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky.“ Pri použití výpočtu, pomocou spočítania všetkých predpísaných úhrad, je potrebné postupovať nasledovne: 1 x 71,11 EUR - splátka úroku podľa ust. čl. I bod Zmluvy + 119 x 123,14 EUR - splátky splatné od 15.12.2013 do 15.10.2023 + 1 x 66,79 EUR - splátka splatná 15.11.2023 podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok = 14.791,56 EUR. V tejto súvislosti poukazujeme na rozdiel pri poslednej splátke, ktorá je v alikvotnej výške úveru. Predmetné prejednal aj vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 3Co/232/2019 z 13.02.2020, podľa ktorého: Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN, odvolací súd sa stotožňuje s výpočtom RPMN, ktorý učinil žalobca podľa rovnice, uvedenej v prílohe č.2 zákona č.129/2010 Z. z., ktorá kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej. Odhliadnuc od uvedeného je možné konštatovať, že rozdiel vo výške RPMN, ktorý je uvedený v zmluve (28,85 %) a ktorý uvádza súd prvej inštancie (29,89 %), je v podstate zanedbateľný a vzhľadom na koncipované znenie zmluvy nie je možné hovoriť o flagrante zavedení alebo klamaní spotrebiteľa. Rovnaký záver sa vzťahuje aj k údajom o celkovej čiastke, ktorú mala žalovaná zaplatiť. Rozdiel medzi sumou, uvedenou v zmluve (736,28 eur) a sumou, vypočítanou súdom prvej inštancie (736,92 eur), t.j. 0,68 eur, je zanedbateľný a odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou žalobcu, že pri výpočte celkovej čiastky, ktorú bola povinná žalovaná zaplatiť, bolo potrebné vychádzať zo znenia bodu 5.5.3 Obchodných podmienok, podľa ktorého výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom pohľadávky banky, pričom v danom prípade sa jednalo o sumu 19,83 eur. S použitím tohto údaje o výške poslednej splátky potom pre výpočet celkovej čiastky, ktorú bola žalovaná povinná zaplatiť platí: 35 splátok x 19,78 eur (bez poplatku za poistenie k úveru) + 35 splátok x 0,69 eur poplatok za poistenie k úveru + 1x 19,14 eur posledná splátka splatná 15.01.2017 (bez poplatku za poistenie + 1x 0,69 eur posledný poplatok za poistenie splatný k 15.01.2017, čo spolu predstavuje sumu 736,28 eur, uvedenú v zmluve o úvere. Zhrnúc vyššie uvedené, odvolací súd konštatuje, že posudzovaná zmluva o úvere obsahuje aj náležitosť ustanovenú v § 9 ods. 2 písm. j) zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a preto v danej veci z tohto dôvodu nie je možná aplikácia sankcie, upravenej v ust. § 11 citovaného

zákona, spočívajúca v nepriznaní nároku veriteľa na úroky a poplatky. Žalovaný ďalej prostredníctvom právneho zástupcu uvádza, že podľa jeho názoru „Zmluva je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch a to: podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ Žalobca považuje tieto tvrdenia za zmätočné, nakoľko mu nie je zrejmé čo žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietá. Žalovaný mal pravdepodobne v úmysle namietat náležitosť Zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. i) namiesto písmena j) a teda, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, čo však následne nie je v súlade s namietaním výšky priemernej hodnoty RPMN. Žalobca preto z opatrnosti poukazuje aj na čl. I bod 1 Zmluvy, podľa ktorého je dohodnutá fixná výška úrokovej sadzby 15,90 % p. a., pričom podľa čl. I bod 5 Zmluvy sa žalovaný a pôvodný veriteľ dohodli na fixnej výške úrokovej sadzby a banka nie je oprávnená jednostranne zmeniť typ a výšku úrokovej sadzby za predpokladu, že dlžník počas celého obdobia trvania úverového vzťahu spĺňa podmienky pre poskytnutie zľavy z úrokovej sadzby uvedené vo zverejnení. Zároveň v súvislosti s namietaním priemernej hodnoty RPMN uvedenej v Zmluve uvádzame, že podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.“ Podľa § 21 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety. Predmetná Zmluva bola uzatvorená dňa 23.10.2013, pričom konečná splatnosť úveru bola stanovená na 15.11.2013 a teda pri splnení podmienok zmluvnými stranami zmluvný vzťah mal trvať celkovo 3.675 dní, t. j. 10,07 roka. Na základe vyššie uvedeného Zmluva obsahuje údaj priemernej hodnoty RPMN pre úvery nad 6.500,- EUR s dobou splatnosti nad 10 rokov podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2013 hodnotu 8,92 %. Na základe vyššie uvedeného tak nie je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko pôvodný veriteľ si splnil všetky povinnosti, ktoré mu zákon o spotrebiteľských úveroch, platný v čase podpisu Zmluvy prikazoval. Žalovaný ďalej v predmetnom odpore namietá, že žalobca neuviedol ako pôvodný veriteľ preveroval bonitu žalovaného a má za to, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok nemožnosti žiadať od žalovaného jednorazové splatenie úveru. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „ZoSÚ“) „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.“ Žalovaný pri podpise Zmluvy súhlasil v zmysle čl. III bod 1 Zmluvy so sprístupnením a poskytnutím všetkých údajov o všetkých úveroch a bankových zárukách

poskytnutých dlžníkom, údajov o pohľadávkach a údajoch o zabezpečení, ktoré má voči nemu banka z poskytnutých úverov a bankových záruk, údajov o splácaní svojich záväzkov z poskytnutých úverov a bankových záruk, údajov o zabezpečeniach, ktoré dlžník poskytuje za splácanie úverov a bankových záruk a údajov o svojej bonite a dôveryhodnosti z hľadiska splácania záväzkov dlžníka, a to vrátane údajov získaných bankou v priebehu rokovania o uzavretí týchto bankových obchodov ktoré podliehajú ochrane bankového tajomstva v rozsahu stanovenom Zákonom o bankách a o ochrane osobných údajov podľa

osobitného predpisu, pričom zoznam osobných údajov, účel ich spracúvania, podmienky získavania a okruh dotknutých osôb stanovuje Zákon o bankách, a to: podniku pomocných bankových služieb, ktorý je prevádzkovateľom spoločného registra bankových informácií za podmienok stanovených osobitným zákonom, Národnej banke Slovenska ako aj bankám a pobočkám zahraničných bánk v zmysle Zákona o bankách. Zároveň v zmysle čl. III bod 2 Zmluvy žalovaný podpisom Zmluvy udeľuje prevádzkovateľovi Spoločného registra bankových informácií spoločnosti Slovak Banking Credit Bureau, s.r.o. súhlas aby prostredníctvom prevádzkovateľa Nebankového registra klientskych informácií (NRKI), Non - Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb poskytol oprávneným užívateľom NRKI údaje o úveroch a bankových zárukách, ktoré boli dlžníkovi poskytnuté. Podľa čl. 2 bod 2.1 OP Banka pred poskytnutím úveru skúma bonitu klienta. Podľa čl. 8 bod 8.1 písm. e) VOP Banka spracováva osobné údaje za účelom vytvorenia, vedenia a poskytovania informácií z alebo do registra bankových informácií podľa zákona o bankách alebo iného právneho predpisu. V zmysle OP je prevádzkovateľom spoločného registra bankových informácií z alebo do ktorého dopytuje alebo poskytuje pôvodný veriteľ informácie Slovak Banking Credit Bureau, s.r.o., IČO: 35 869 810, so sídlom Malý trh 2/A, Bratislava a prevádzkovateľ nebankového registra klientskych informácií Non-Banking Credit Bureau, záujmové združenie právnických osôb, IČO: 42 053 404, so sídlom Cintorínska 21, Bratislava. Na základe uvedeného pôvodný veriteľ overoval schopnosť splácať úver vo vyššie uvedených registroch a na základe informácií poskytnutých žalovaným, pričom máme za to, že pôvodný veriteľ dostatočným spôsobom overil bonitu žalovaného, čím splnil podmienky určené § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. Žalovaní sa v duplike z 23.10.2020 vyjadrili, že v zmluve je jednoznačne uvedená výška splátky 164,80 eura a nesprávne uvedenie výšky anuitnej splátky úveru je potrebné posúdiť tak, ako by úverová zmluva informáciu o výške splátky úveru neobsahovala vôbec. Keďže v danej zmluve o úvere nie sú uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN prostredníctvom reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery, zmluva o úvere neobsahuje ďalšiu povinnú náležitosť a preto je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva zároveň neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 13 310,83 eura a žalovanému bol okamžite započítaný poplatok vo výške 189,17 eura a v zmluve je uvedený nesprávny údaj 13 500 eur, má to rovnaké následky, ako keby v zmluve údaj o celkovej výške úveru nebol uvedený vôbec. Žalobca si kompenzoval 189,17 eurový poplatok už na úvod zmluvného vzťahu a takto ukrátil spotrebiteľa o skutočnú výšku dojednaného spotrebiteľského úveru.

5. Žalobca ďalším písomným vyjadrením z 15.01.2021 uviedol, že žiadny poplatok vo výške 189,17 eura nebol žalovaným účtovaný. Zároveň odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovaného boli do úvahy vzaté všetky dostupné informácie, vrátane údajov zo spoločného bankového/úverového registra a výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaných splácať úver bol jednoznačný záver o ich platobnej spôsobilosti, pričom postupca vykonal dopyt do úverového registra za účelom overenia úverovej angažovanosti v iných bankách a overenia platobnej disciplíny oboch účastníkov úveru. Bolo zistené, že príjem žiadateľa je 750 eur, príjem spoludlžníka 420 eur, počet členov domácnosti je 3, výdavky na domácnosť sú vo výške 603 eur, splátky úverov, ktoré nebudú z poskytovaného úveru splatené sú vo výške 385 eur a dispozostatok tak bude činiť 182 eur.

6. Súd na pojednávaní dňa 27.09.2021 vykonal dokazovanie oboznámením s nasledovnými listinnými dôkazmi:

- Zmluva o postúpení pohľadávok z 22.03.2019
- Pokus o zmier z 12.02.2020 spolu s podacím hárok EPH 189609243
- Výzva postupcu pred zosplatnením z 23.11.2017

- Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 23.11.2018 spolu s podacím hárkom číslo RPH 117831889
- Výzva pred postúpením pohľadávky z 18.12.2018 spolu s podacím hárkom číslo RPH 148110657
- Oznámenie o postúpení pohľadávky z 30.03.2019
- Zmluva o splátkovom úvere z 23.10.2013 a k nej prislúchajúce prílohy
- Všeobecné obchodné podmienky
- Sadzobník poplatkov a náhrad
- Príloha podania žalobcu z 15.01.2021 - lustrácia z úverového registra
- Výpis z úveru za obdobie od 24.10.2013 do 29.04.2019.

7. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a žalovaných, ktoré boli podané prostredníctvom ich právnych zástupcov a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými stranami konania a zistil tento skutkový a právny stav: Zo zmluvy o splátkovom úvere z 23.10.2013 (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“) vyplýva, že žalovaným ako dlžníkom bol poskytnutý úver vo výške 7 000 eur, so splátkami vo výške 123,14 eura mesačne, pričom poistenie úveru sa bankou nevyžadovalo. Prvá splátka bola splatná dňa 15.12.2013, s termínom (poslednej splátky) konečnej splatnosti dňa 15.11.2023. Splátky boli splatné 15. dňa v mesiaci. Celková čiastka, ktorú sa spotrebiteľ zaviazal vrátiť predstavovala sumu 14 791,56 eura. Ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná vo výške 18,44 %, pri priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery. Fixná ročná úroková sadzba predstavovala 15,90 %. Žalovaní od marca 2015 riadne nesplácali poskytnutý úver a postupca pristúpil dňa 23.01.2018 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a následne dňa 30.03.2019 postúpil predmetnú pohľadávku na postupníka - žalobcu.

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, s účinnosťou od 1.6.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

11. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

14. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru

povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

15. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

16. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

17. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanými existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 23.10.2013 a aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaní, ktorí sú fyzickými osobami tak nekonali a teda boli spotrebiteľmi a preto je uvedená zmluva spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

18. Žalovaný namietal, že žalobca neuviedol akým spôsobom bola overená bonita žalovaného, čiže neskúmal schopnosť žalovaného splácať svoje záväzky. Z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy však preukázateľne vyplýva, že veriteľ skúmal schopnosť žalovaného splácať záväzky, preto súd nemal za preukázané, že by veriteľ pri uzatváraní zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade, ak by veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, takéto konanie by podľa § 11 ods. 2 uvedeného zákona malo za následok nemožnosť požadovať od žalovaného jednorazové splatenie úveru. Žalovaný takéto svoje tvrdenie ani nepreukázal, keďže svoje povinnosti zo zmluvného vzťahu si preukázateľne spočiatku riadne plnil, pričom až neskôr prišlo pravdepodobne k zmene jeho schopnosti splácať úver, avšak ani takáto skutočnosť nebola v konaní preukázaná. Samotné ustanovenie § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ukladá veriteľovi, aby pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom musí brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Z predmetnej zmluvy, ako aj z podkladov žalobcu doručených súdu počas konania, je zrejmé, že veriteľ pri poskytnutí spotrebiteľského úveru zisťoval osobný stav žalovaných, ich priemernú čistú mesačnú mzdu, ich mesačné výdavky a existenciu iných úverových produktov z úverového registra keďže zistil, že príjem žiadateľa je 750 eur, príjem spoludžníka 420 eur, počet členov domácnosti je 3, výdavky na domácnosť sú vo výške 603 eur, splátky úverov, ktoré nebudú z poskytovaného úveru splatené sú vo výške 385 eur a dispozostatok tak bude činiť 182 eur.

19. Čo sa týka nesprávneho údaju o celkovej čiastky spojenej so zaplatením úveru, súd sa stotožnil s tvrdením žalobcu, a to síce že pri použití výpočtu, pomocou spočítania všetkých predpísaných úhrad, postupoval žalobca nasledovne: $1 \times 71,11 \text{ EUR}$ - splátka úroku podľa ust. čl. I bod Zmluvy + $119 \times 123,14 \text{ EUR}$ - splátky splatné od 15.12.2013 do 15.10.2023 + $1 \times 66,79 \text{ EUR}$ - splátka splatná 15.11.2023 podľa bodu 5.5.3 Úverových podmienok, čo spolu činí 14 791,56 EUR. V tejto súvislosti je pri poslednej splátke rozdiel, pretože táto je v alikvotnej výške úveru. Žalovaní teda nepostupovali pri svojom výpočte správne, čo môže súvisieť aj s ich ďalším písomným vyjadrením vo veci z 23.10.2020, kde uviedli, že v zmluve je jednoznačne uvedená výška splátky - 164,80 eura, čo však nie je pravda. Žalovaní v tomto vyjadrení taktiež uviedli, že postupcovi bol okamžite z čerpanej sumy 13 500,00 eur odvedený poplatok 189,17 eura. Nič z tohto ale nie je pravdou, pretože žalovaní čerpali prostriedky vo výške 7 000,00 eur a žiaden poplatok im zúčtovaný nebol.

20. Žalovaný ďalej v konaní namietal nesprávny výpočet RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa viacerých bezplatne dostupných internetových kalkulačiek súd zistil, že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ vrátiť, a rovnako tak RPMN je v zmluve uvedená v správnej výške, respektíve v prípade samotnej RPMN s minimálnymi odchýlkami rádovo v stotínach alebo desatinách percenta smerom nahor alebo nadol. Ani v tomto prípade zistená skutočnosť nespôsobuje zákonný postih nesprávneho

uvedenia RPMN v zmluve, t. j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (podľa § 11 ods. 1 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch), jednak s poukazom na minimálnu odchýlku medzi uvedenými RPMN, ktorej existencia je prirodzená, keďže doposiaľ neexistuje Národnou bankou Slovenska jednotná kalkulačka na výpočet RPMN pre účely súdneho spotrebiteľského konania. Súd má vedomosť o online dostupnosti viacerých úverových kalkulačiek, ktoré v každom jednom prípade poskytnú údaj, ktorý v porovnaní s inými dostupnými kalkulačkami nie je zhodný. Súd zadal do vyššie uvedenej interaktívnej kalkulačky výšku splátky do ktorej nebolo zahrnuté poistenie, keďže poistenie bolo slobodne dojednané spotrebiteľom a nebolo podmienkou poskytnutia úveru, pokiaľ mal žalovaný slobodnú možnosť výberu medzi zvolením si určitého typu poistenia, respektíve aj žiadneho (§ 2 písmeno g) zákona o spotrebiteľských úveroch). Túto doplnkovú službu tak žalovaný nebol povinný uzavrieť, aby získal úver, keďže zo samotného formátu zmluvy je zrejmé, že mal možnosť rozhodnúť sa, či poistenie bude požadovať alebo ho odmietne.

21. Súd ďalej uvádza, že osobitná právna úprava zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bola zavedená do právnej úpravy zákonom. č. 379/2008 Z. z. s účinnosťou od 01.11.2008 pôvodne v ods. 8 § 53 Občianskeho zákonníka. Cieľom tejto osobitnej úpravy možnosti zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch bolo zamedzenie zneužívania a sprísnenie podmienky predčasného zosplatnenia úveru v spotrebiteľských vzťahoch. Vzhľadom na to, že všeobecná úprava zosplatnenia dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka umožňovala veriteľovi vyhlásiť predčasnú splatnosť prakticky okamžite od vzniku omeškania s úhradou splátky, dochádzalo k častému zneužívaniu tohto práva veriteľa. Úprava § 53 ods. 9 (pôvodne ods. 8) Občianskeho zákonníka teda sprísnila počiatok lehoty oprávňujúcej veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru tak, že najskôr mohol veriteľ pristúpiť k zosplatneniu úveru uplynutím 3 mesiacov od omeškania konkrétnej splátky za kumulatívneho splnenia existencie upozornenia o možnosti zosplatniť úver 15 dní pred uplatnením tohto práva. Zmyslom tejto právnej úpravy bolo teda sprísniť podmienky možnosti zosplatnenia úveru tak, že predpokladom zosplatnenia úveru podľa § 565 je splnenie lehôt a postupov podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

22. Právo vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru podľa § 565 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353382&f=3>> pri dlhu splatného v splátkach je pre účely spotrebiteľských vzťahov sprísnené úpravou § 53 ods. 9 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1351024&f=3>>. Znamená to, že len vtedy môže dôjsť k uplatneniu práva na predčasné zosplatnenie úveru podľa § 565 OZ <<https://www.epi.sk/form/goto.ashx?t=27&p=1353382&f=3>>, ak je splnená okrem iného podmienka omeškania úhrady konkrétnej splátky po dobu 3 mesiacov a neuhradenia tejto splátky ku dňu zosplatnenia úveru. Len ak sú splnené konkrétne zákonné predpoklady pri omeškaní splátky, t. j. doba omeškania v trvaní 3 mesiacov, môže uplatniť veriteľ právo zosplatnenia úveru. Pri splátke neuhradenej a splatnej ku dňu 15.10.2017 potom mohol žalobca uplatniť právo na zosplatnenie úveru najskôr po dátume 15.01.2018, čo aj v predmetnom prípade právny predchodca žalobcu realizoval. Teda medzi splatnosťou nezaplatennej splátky a dňom, ku ktorému veriteľ vyhlási predčasné zosplatnenie úveru, musia uplynúť aspoň tri mesiace. Zároveň musí byť spotrebiteľ na možnosť predčasného zosplatnenia úveru upozornený a to najmenej 15 dní pred jeho zosplatnením. Povinnosť veriteľa, aby súčasne spotrebiteľa upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť zosplatnenia úveru, je ustanovená v prospech spotrebiteľa, aby tento mal možnosť zabezpečiť si finančné prostriedky a odvrátiť tak nebezpečenstvo zosplatnenia celej pohľadávky veriteľa z úveru. Žalovaný bol upozornený na možnosť zosplatnenia celého úveru listom z 23.11.2017. Žalovaní túto okolnosť v priebehu konania ani nijakým spôsobom nenamietali. Súd zároveň uvádza, že samotné zosplatnenie úveru bolo dohodnuté v zmluvných podmienkach a to v bode 10 Základných podmienok Zmluvy o splátkovom úvere, ktorú žalovaní osobne podpísali. Žalovaní tak vedeli, aké dôsledky bude mať pre nich nezaplatenie splátky, pre ktorú žalobca zosplatnil úver v celku. Súd tak dospel k záveru, že boli splnené aj podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, avšak opätovne uvádzam že tieto okolnosti v posudzovanom prípade ani neboli spornými, keďže žalovaní ich nenamietali.

23. Čo však namietali, bola aktívna vecná legitímácia žalobcu a to s poukazom na § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Súd túto okolnosť preskúmaval a vyzval žalobcu na preukázanie splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, a to aj z dôvodu, že súd je túto okolnosť povinný skúmať ex offo, pretože ide o neodstrániteľnú podmienku konania. Žalobca podaním z 21.06.2021 súdu elektronickým podacím hárkom č. 148110657 dostatočne preukázal, že odoslanie výzvy pred postúpením z 18.12.2018 obom žalovaným a preto v zmysle platnej judikatúry je potrebné takýto postup považovať za dostatočný v

súvislosti s preukázaním postúpenia pohľadávky. Dôsledkom odoslania predmetnej výzvy mohlo byť iba jej faktické prevzatie alebo doručenie uplatnením fikcie doručenia, čo má však rovnaké dôsledky ako prvá možnosť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/9/2021 z 22.04.2021).

24. Súd zároveň uložil žalovaným povinnosť zaplatiť dlžnú sumu spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., pretože základná úroková sadzba ECB bola v čase od kedy žalobca požaduje úroky z omeškania priznať v žalobe (upravenej po čiastočnom späťvzatlí) 0 % a žalobcovi patrí úrok z omeškania o 5 bodov vyšší, preto priznal súd aj úrok z omeškania z jednotlivých súm, ktoré sú žalovaní povinní spolu s dlžnou sumou zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, pretože súd zároveň nezistil žiadne okolnosti odôvodňujúce uloženie inej lehoty na plnenie.

25. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 odsek 1 CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca bol v spore úspešný na 100 %, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, a to prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.